

- 2) Jeżeli rozporządzenie (EWG) 1408/71 ma zastosowanie do pracownika, o którym mowa w pytaniu 1a, jakie ustawodawstwo, względnie jakie ustawodawstwa, rozporządzenie wskazuje wówczas jako właściwe?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149, s. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 maja 2013 r. — Nutricia NV, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-267/13)

(2013/C 207/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Nutricia NV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „leki” w rozumieniu pozycji 3004 CN należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również preparaty uzupełniające dietę takie jak omawiane tu produkty, które są przeznaczone wyłącznie do podawania dojelitowego (przez zgłębnik żołądkowy) pod kontrolą lekarza osobom, które są leczone medycznie z powodu choroby lub dolegliwości i w ramach zwalczania tej choroby lub dolegliwości podawane im są produkty służące zwalczaniu niedożywienia lub zapobieganiu mu?
- 2) Czy pojęcie „napoje” w rozumieniu pozycji 2202 CN należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono płynne środki spożywcze takie jak omawiane tu produkty, które nie są przeznaczone do picia, lecz do podawania dojelitowego (przez zgłębnik żołądkowy)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 16 maja 2013 r. — Elena Petru przeciwko Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Sprawa C-268/13)

(2013/C 207/50)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Petru

Strona pozwana: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle przepisów art. 22 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (¹), niemożliwość przeprowadzenia leczenia w państwie miejsca zamieszkania powinna być interpretowana w sposób bezwzględny czy też w sposób racjonalny to znaczy, czy sytuacja — w której, mimo iż zabieg chirurgiczny może być przeprowadzony w państwie miejsca zamieszkania w odpowiednim czasie i w prawidłowy z technicznego punktu widzenia sposób, w tym znaczeniu, że istnieje wykwalifikowany personel posiadający taką samą specjalistyczną wiedzę, brak jest produktów leczniczych i artykułów medycznych pierwszej potrzeby — jest równoważna z sytuacją, w której konieczne leczenie nie może być uzyskane w rozumieniu wskazanego artykułu.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 maja 2013 r. — Iraklis Haralambidis przeciwko Calogero Casilli

(Sprawa C-270/13)

(2013/C 207/51)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iraklis Haralambidis

Strona pozwana: Calogero Casilli

Pytania prejudycjalne

- 1) Zważywszy, że nieistotne w niniejszej sprawie [dotyczącej powołania obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na stanowisko prezesa organu zarządzającego portem, będącego osobą prawną, którą można uznać za podmiot prawa publicznego] wydaje się wykluczenie, o którym mowa w art. 45 ust. 4 TFUE, w zakresie w jakim dotyczy ono [...] zatrudnienia w administracji publicznej (niewystępującego [...] w analizowanym przypadku) oraz, ponieważ powierzenie stanowiska prezesa organu zarządzającego portem można traktować jako „podjęcie pracy” w szerokim pojęciu, [...] czy klauzula zastrzegająca pełnienie takiej funkcji wyłącznie dla obywateli Włoch wprowadza — czy nie — dyskryminację ze względu na przynależność państwową zakazaną we wskazanym art. 45.

- 2) Czy w przeciwnym razie można uznać, że sprawowanie stanowiska prezesa włoskiego organu zarządzającego portem przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest objęte przepisami dotyczącymi swobody przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49 i nast. TFUE oraz czy w takim przypadku ustanowiony w prawie krajowym zakaz obejmowania takiego stanowiska przez obywatela innego państwa niż Włochy wprowadza — czy nie — dyskryminację ze względu na przynależność państwową, czy też taką sytuację można uznać za wykluczoną z zakresu art. 51 TFUE.
- 3) Czy można ewentualnie uznać, że sprawowanie stanowiska prezesa włoskiego organu zarządzającego portem przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stanowi świadczenie „usług” w rozumieniu dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾, czy wykluczenie stosowania powołanej dyrektywy do usług portowych jest istotne dla celów niniejszego postępowania, a jeśli tak nie jest, to czy istniejący we włoskich przepisach prawa zakaz obejmowania takiego stanowiska stanowi — czy nie — dyskryminację ze względu na przynależność państwową.
- 4) Tytułem żądania ewentualnego [...], czy sprawowanie stanowiska prezesa włoskiego organu zarządzającego portem przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeśli zostanie uznane za nieobjęte powołanymi przepisami, może jednak być analizowane w sposób bardziej ogólny zgodnie z art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jako przywilej stanowiący część praw obywatela Unii Europejskiej do „wykonywania pracy, korzystania z prawa przedsiębiorczości oraz świadczenia usług w każdym państwie członkowskim”, również niezależnie od szczególnych przepisów „sektorowych”, zawartych w art. 45, 49 i nast. TFUE oraz w dyrektywie 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym i czy w związku z tym istniejący we włoskich przepisach prawa zakaz obejmowania takiego stanowiska jest sprzeczny — czy nie — z równie ogólnym zakazem dyskryminacji ze względu na przynależność państwową ustanowionym w art. 21 ust. 2 cytowanej Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-489/11 Rouse Industry AD przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 maja 2013 r. przez Rouse Industry AD

(Sprawa C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rouse Industry AD (przedstawiciele: Al. Angelov, Sv. Panov, Advokati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie T-489/11;
- ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie i stwierdzenie nieważności art. 2–5 decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 w sprawie pomocy państwa C 12/10 i N 389/09 przyznanej przez Bułgarię na rzecz Rouse Industry AD;
- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Zarzut pierwszy: uchybienie przepisom proceduralnym, które narusza interesy wnoszącego odwołanie

- (i) W uzasadnieniu wyroku Sąd nie uwzględnił skierowanych do stron w drodze środka organizacji postępowania istotnych pytań dotyczących okoliczności faktycznych oraz ich stanowisk w tym zakresie.
- (ii) Powyższe stanowi istotne uchybienie proceduralne, które jest objęte zakresem zastosowania art. 58 Statutu Trybunału, gdyż Sąd był zobowiązany rozpatrzyć wszystkie podniesione żądania, zarzuty i argumenty stron.

2) Zarzut drugi: naruszenie prawa Unii przez Sąd

- (i) Sąd niezgodnie z prawem zastosował art. 107 ust. 1 TFUE w związku z art. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽¹⁾, przyjmując założenie, że występuje nowa pomoc na rzecz Rouse Industry AD.
- (ii) Sąd wydał wyrok z naruszeniem art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż niesłusznie przyjął, że pomoc jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym Unii i zakłóca konkurencję oraz że okoliczność, iż państwo nie zażądało zwrotu długu, stanowi korzyść dla spółki.